

Uppsägningarna – många obesvarade frågor

Så kom den då, dagen vi alla väntat på med olika grad av ångest: dagen då uppsägningarna skulle delas ut. Personvagnars nyutnämnde VD, Stephen Odell, skrev på Intranet att "Volvo Personvagnar är ett företag som visar omtanke" medan vi fick reda på om vi skulle jobba kvar eller inte i ett samtal som fick ta max 10 minuter. Att stoppa banan för att vi skulle hinna prata med varandra var inte att tänka på. Uppsägningar på löpande band, "omtanke" var ordet.

FÖLJT LAS – ELLER INTE...

Enligt den information som kom ut från företaget och verkstadsklubben hade man åtminstone följt lagens regler om "sist in - först ut". En viktig princip för att hindra godtycke och maktmissbruk. Trodde vi. Bara några minuter efter kom andra besked. I GP och lokalradion sa verkstadsklubben att de gått med på att göra 400 undantag. "Vi måste ju hålla igång banorna", sa klubbstyrelsen och antydde att det var sådana som inte skulle kunna jobba på banan som fått gå. Snart började en annan bild spridas i fabriken. Personer med längre anställningstid hade blivit uppsagda medan andra med kortare tid blivit kvar. Truckförare eller montörer på SVS med längre anställningstid hade fått gå utan

att ha blivit erbjudna jobb på banan. Till och med på olika banavsnitt hade vissa montörer blivit uppsagda trots att andra på samma bana med kortare tid fått vara kvar. Utan förklaring, utan redovisning av vilka principer som gällt eller vem som beslutat. Det har också kommit fram att metallare med mycket lång anställningstid, tiotals år, sagts upp.

Självklart är de som fått behålla jobbet lättade och det är inte de som skall känna sig skyldiga. Men om det skett till priset av att Sveriges största Metallklubb gått med på att kraftigt tunna ut anställningskyddet är det en kortvarig glädje. Det kommer att drabba oss alla för mycket lång tid framöver, var vi än arbetar resten av våra yrkesliv.

ÖVER VÅRA HUVUDEN

Hela förhandlingen har förts i tysthet och utan insyn. Inga rapporter om vad företaget eller facket krävt har kommit ut till oss som det gäller. Ingen har frågat oss om vi tycker att de eftergifter klubbstyrelsen nu gått med på i vårt namn är rimliga.

Vad är det som ger klubbstyrelsen rätt att fatta dessa beslut över huvudet på oss? Det som hänt ställer en rad frågor om hur det hela gått till. Ryktena har redan börjat gå och sanningen kommer alltid att komma fram så småningom.

Vänd

Lämna inte facket – ta över det!

En av de som flitigast skrivit i *Kvasten* är Per Andersson. Han är nu uppsagd och här är hans hälsning till alla som är kvar i fabriken.

Vi är många som känner oss besvikna över de 400 undantag de förhandlingsansvariga har tillåtit företaget att göra. Det finns också tyvärr en facklig feighet och tystnad som genomsyrar många styrelser och de förtroendevaldas poster. Många pratar nu om att lämna facket, och jag förstår eran frustration och kritik, men att lämna den organisation som vi gemensamt äger och som finns för att försvara våra rättigheter är inte rätt väg att gå. Utan några fackliga medlemmar och någon fackklubb så kommer arbets-

förhållandena för våra kolleger att bli mycket värre och vi kommer inte kunna skapa nya rättigheter, lönehöjningar och i värsta fall inte ens kunna försvara våra kollektivavtal. Vår fackklubb är en organisation som blir det vi gör den till. Vi kan rösta fram dem vi vill skall företräda oss och vi kan rösta bort dem som inte skött sig. Så min sista uppmaning till er som nu jobbar kvar i fabriken är att inte lämna facket! Ta över det!

Per Andersson före detta montör på
1:an kväll, natt och dag

Makt och maktlöshet

Mycket som händer idag på fabriken är omtumlande och tragiskt. Många som har förlorat sina arbetskamrater känner sig nedstämda samtidigt som man är glad över att själv fått behålla jobbet. Givetvis är vi glada över att vi får behålla våra jobb men en osäker framtid i bilindustrin gör att vi inte lutar oss tillbaka och vem vet egentligen vad som kommer att hända med oss i slutändan? Denna känsla av ovisshet och maktlöshet bland oss på golvet ger ett ypperligt tillfälle för företaget att genomföra försämringar.

INGEN RISKBEDÖMNING

Alla har vi sett hur man har kortat avståndet till materialfasaderna (på vissa banor utan riskbedömning!), på andra ställen har man "dragit" en hel balans och nu ska vi genomföra ännu sämre rotationer efter direktiv från ledningen.

OINTRESSANT ERGONOMI

Vad vi anser om lagindelningarna är inte särskilt intressant för företaget som snabbt hänvisar till kvalitén som sägs har blivit mycket bättre sedan vi roterar på färre balanser. Vad gäller det ergonomiska så pratas det bort eftersom de själva inte vet hur det är att stå på banan, antingen var det för längesedan eller så har vissa chefer inte stått på banan alls. En annan orsak till att man inte lägger större tonvikt på våra oergonomiska balanser och rotationer är att man helt enkelt inte bryr sig. Egenintresset är för stort för att ge något som helst utrymme för empati.

VI ÄR INTE MAKTLÖSA

Försämring efter försämring och ett försvagat fack gör att vi känner att det inte längre spelar någon roll vad vi än säger för ingenting händer ändå. Vill påpeka att denna känsla av maktlöshet är en falsk sådan eftersom jag är övertygad om att vi alla tillsammans skulle kunna påverka olika beslut om vi vore mer enade. Däremot förstår jag att folk känner sig maktlösa.

KLASSISKA HÄRSKARTEKNIKER

Genom att undanhålla information, vilket de flesta av oss pratar om

Vänd

Vilka regler för omflyttningar?

Denna insändare, som kom till Kvasten för ett tag sedan, tar upp frågan om hur omplaceringarna gick till, en fråga som nästan drunknat i och med uppsägningarna.

Vad är det som håller på att hända i fabriken? Förstår inte företaget att man inte kan behandla folk hur som helst? Från början sades det att det var de som jobbat natt som skulle omplaceras i första hand. Detta eftersom vi som gick över till natten fick skriva på ett papper som sade att om natten lades ner så hade vi ingen rätt att kräva att få komma tillbaka till samma avdelning. Men så lade företaget ner natten i förtid och när omflyttningarna nu sker har företaget istället gått efter anställningstid, i alla fall ibland.

På fackmöten sa våra fackliga representanter att företaget skulle flytta människor från avdelningar med överskott till ställen där det fattades folk i ett steg. Det som nu händer är något annat: en del flyttas till en avdelning

medan andra flyttas från samma avdelning. Just detta sa våra representanter att det inte skulle ske. Nu verkar det som om man kan göra vad som helst med oss på "golvet". När man tror att de flyttat färdigt så visar det sig att faran inte är över, folk från andra ställen flyttas till avdelningen och andra arbetskamrater flyttas bort. Självklart är det inte roligt för någon, inte för den som flyttas bort och inte för den som vet att han eller hon "kicker bort" någon. I det läge som är nu är det inte konstigt att företaget måste flytta folk mellan avdelningar. Men vi som arbetar i fabriken måste få klara besked om varför och hur. Som det nu är verkar det vara en blandning av godtycke och förvirring.

Final

Forts. "Uppsägningarna.."

TUNGA FRÅGOR

Därför är det viktigt att få några frågor besvarade så fort som möjligt:

- ◆ Vem är det som plockat ut vilka personer som skall undantas från turordningen?
- ◆ Vilka kriterier och principer har de som plocka ut undantagen gått efter?
- ◆ Vilka fackliga representanter har godkänt undantagen från Metalls sida?
- ◆ Varifrån har dessa fått sin

information om de personer som företaget ville undanta?

◆ Varför har det skett i tysthet, utan att diskutera med oss som arbetar i fabriken?

Man kan inte vänta sig att företaget svarar på dessa frågor men de fackliga representanter är ansvariga inför oss och är skyldiga att göra det om de vill ha någon trovärdighet kvar.

Lars Henriksson

Forts. "Makt och maktlöshet"

ständigt, "vi får aldrig reda på någonting i tid", får ledningen större kontroll över situationen. En annan härskarteknik, som jag och även många andra känner oss bekanta med, är att vi blir skuldbelagda. Vi får höra att vi ska "lösa" våra upplägg på balanserna genom att som de säger "hjälpa". Vi montörer och lagledare skall se till att de balanser som idag inte riktigt går ihop skall bli lättare genom att man fördelar arbete från dessa tunga och stressiga balanser till andra balanser på ens egen bana som anses vara lättare. Gör vi inte detta stämplas vi som egoistiska och de säger att vi inte vill förbättra vår situation utan motarbetar oss själva.

STÄLL EGNA KRAV

Men vi är **inte** skyldiga till att vi har taskiga förutsättningar! Istället för att ta ansvar för rationaliseringarna är en lösning som är logisk för oss att man ställer krav på att tillsätta en till balans, trots motstånd från cheferna.

Sanningen är sådan att man kan se på saker och ting på olika sätt, ett tankesätt är inte det enda som existerar. Det är OK att tänka i andra banor än företagets utan att känna att man på något sätt inte passar in.

Aleksandra Siljegovic 1:6K

FÖRMANSPSYKOLOGI

"En del av er som tror att ni får gå kommer att få stanna kvar och en del som tror att ni får stanna kommer att få gå."

Sagt av arbetsledare på morgonmötet dagen då uppsägningarna skulle delas ut.

Hårda rapp mot cheferna

Tycker du att Kvasten är för mesig och fjäskar för mycket för cheferna? Söker du någon som tar i lite hårdare? Då är **ObnoXIous** något för dig. Sedan en tid cirkulerar några låtar av denne rapartist som tar ut svängarna rejält om jobbet och våra chefer på TC. Kvasten har sparat upp **ObnoXIous** som nyligen slutat på Volvo, och gjort en intervju via nätet.

- Varför har du gjort de här låtarna?

Det är sånt som rappare gör:) Jag brukar skriva av mej saker. Det faller sej naturligt för mej, om jag kommer på nåt bra eller kul att säga om någonting så skriver jag ner det och kör på. Lite på samma sätt som stå-upp komiker kommer på sina skämt. Man kan säga att bägge låtarna innehåller en hel del sarkasm, men det känns ändå lite skumt att saker jag sa för fyra år sen börjar kännas påtagliga.

- I en av dina låtar tar du upp problemet

med att så många säger "det är bara att gilla läget". Varför tror du det är så?

Ja du.. Har vi på golvet haft nån talan de senaste åren? Inte vad jag märkt i alla fall. Och nu vet vi ju alla i vilken sits vi sitter i. Men om vi ska hålla oss inom TC så har ju Handduks-Kartellen och deras thug-homies, mc John-E "the Don" och Dj Towelman, på alla sina tre/fyra rapkonserter alltid sagt att "vi" är så bra och hit och dit.. vilka "vi"? VI har enbart byggt bil och hållit käft och varit tvungna att jiddra med chefer för att

slippa jobba över på mammas födelsedag, känna sej hänad av ledningen för att ett visst antal har varit duktiga och får gratis käk etc. etc.. "Vi"-tiden är över. Ledningen har inte lyssnat för fem öre.

- Vad skulle du vilja säga till oss som jobbar kvar?

Jag kommer framför allt sakna alla som är kvar på 1:5-1:6. Sen kan jag bara önska alla lycka till i framtiden, hur det nu blir med den? Jag kanske kan sja lite med min glaskula och återkomma?

Låtarna *En blåslips bekännelse* och *Djävulens godnattvisa* kan fritt laddas ner från <http://www.sendspace.com/file/4cvlht> **Explicit Lyrics!** Chefer och andra känsliga personer varnas eftersom de kan uppfatta texterna som stötande.

Kvasten ges ut av folk som jobbar i Volvo Personvagnars Monteringsfabrik i Torslanda. Ansvarig utgivare: Lars Henriksson
Vill du ha **Kvasten** i din e-post? Skicka mail till kvastentips@hotmail.com